

LEIPÄÄ JA SIRKUSHUVEJA

Väinö Hotti

Rooman malli

Muinaisessa **pakanallisessa** Roomassa määriteltiin ihmisten perustarpeet: leipää ja sirkushuveja. Vielä tänäänkin tuo teesi on kautta maailman jossain määrin voimassa. Uuspakanuus noutaa eväänsä muinaisesta Roomasta. Maallinen, kääntymätön ihminen voi mainiosti näiden kahden varassa – ja kulkee helvettiä kohden. Surkeaa on, jos kirkkokin omaksuu moisen ideologian!

Maallinen yhteiskunta

Maata johtava eduskunta ja hallitus katsovat ensisijaisena tehtävänä kansalaisten elintason ylläpitämisen. Tähän liittyy olennaisena osana ravinto so. LEIPÄ. Eri puolueet kisailevat turvatakseen omille kannattajilleen mahdollisimman leveän leivän.

Kun leipäasia on saatu kuntoon, lähdetään kehrittelemään vapaa-ajan harrastuksia. Tähän kuuluvat erilaiset kulttuurimuodot, urheilu, sirkukset ym. Nämä kaikkikin liittyvät tavalla tai toiselle vapaa-aikaan.

Hengellinen yhteiskunta

Tämänhän tulisi olla ”vastakohta” maalliselle yhteiskunnalle. Kun maallinen yhteisö huolehtii ”tämänpuoleisista”, kirkon tulisi pitää esillä ”tuonpuoleisia”. **Osmo Tiilikä** muistutti: KIRKKO ON SITÄ VARTEN ETTÄ TÄÄLLÄ KUOLLAAN!”

Kirkon tulisi huolehtia ”elämän leivästä”. Maallinen yhteiskunta ei ole kykenevä antamaan sitä. Usein ihmiset turhaan odottavat elämän vettä ja elämän leipää viralliselta kirkolliselta taholta:

E. J. Honkanen kertoi Afrikan matkastaan. Silloin oli kuiva kausi. Maa oli rutikuiva ja ihmiset odottivat hartaasti sadetta. Lopulta pieni pilvi ilmaantui taivaanrannalle, ihmiset olivat haltioissaan: viimeinkin saadaan sade. Kun sitten pilvi tuli kohdalle, muutama pisara tuli alas. Suuri oli pettymys.

Honkanen kertoi, kuinka ihmiset suurin toivein kokoontuvat kirkkoon ja odottavat, että saarnatuolista tulisi ”eläviä sanoja”. Mutta sieltä heruu vain muutama pisara.

Kirkolta kadonnut evankeliumi

- 1) Kääntymättömät papit.
- 2) Liberaaliteologian hapattama teologinen tiedekunta.
- 3) Opiteon evankeliumi (Radio Dei).
- 4) Uusi raamatunväännös (1992). On hämmästyttävää, kuinka nopeasti uusi käännös on lyönyt itsensä läpi. Muutamassa vuodessa se on hapattanut ja turmellut suomalaisen kristikansan. Me tarvitsemme ”raamattuherätyksen”. Heitetään kelvoton raamattu romukoppaan!

Meillä on jatkuvasti saatavana myös **luotettuja Raamattuja**: VUODEN 1938 RAAMATTU, SAARNIVAARAN JUMALAN KANSAN PYHÄ RAAMATTU, SUOMEN KANSAN RAAMATTU. Aivan äskettäin saimme uuden käännöksen: PYHÄ RAAMATTU uskonpuhdistuksen 500 – vuotisjuhlaan,

jota mm. prof. **Tapio Puolimatka** suosittelee. Tämän käännöksen takana on Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen kirkko (STLK) ja tri **Markku Särelä**.

Kuljemme uuden raamatunkäännöksen (1992) siivittäminä aikaan, jolloin Jumalan sanaa ei enää löydetä:

”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä. Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset” (Aam.8:11-13).

Kirkko maallistuu

Pikku hiljaa kirkko on unohtanut omat tehtävänsä ja siirtynyt puuhailemaan maallisille alueille. Kirkko on alkanut laulaa ”maallisen yhteiskunnan lauluja”. Piispojen valinnassa tämä trendi on myös havaittavissa – uusi piispa on vielä edeltäjänsäkin maallistuneempi (ja jumalattomampi).

1. LEIPÄÄ – DIAKONIATYÖ

Diakonia elää suomalaisessa yhteiskunnassa voimakasta nousukautta. Tähän työhön panostetaan seurakunnissa lisääntyvässä määrin. Työ kulminoituu nimenomaan näin joulun alla. Leipäjonot ja joulupadat kertovat omaa kieltään. Joskus näyttää siltä, että diakonia on ainut seurakuntien työmuoto! Onkohan sanan julistus jäämässä diakoniatyön jalkoihin? ”Kätten evankeliumi” voittaa julistetun evankeliumin.

Alkuseurakunnan ratkaisu

Diakonia muodostui alkuseurakunnankin ongelmaksi. Se oli alussa ainut työmuoto. Silloin huomattiin, että sanan julistus oli jäämässä kakkossijalle. Ryhdyttiin asian vaatimiin toimenpiteisiin:

”Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa hebrealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa. Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: ”Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta. Valitkaa sentähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen. Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa” (Apt.6:1-4).

Valittiin erilliset diakoniatyöntekijät. Apostolit tahtoivat keskittyä rukoukseen ja sanan palveluun. Tämä jako olisi varmaan tänäänkin hyvä tehdä. Mutta kaikkien tulee ”puhaltaa samaan hiileen”; myös diakoniatyöntekijöiden tulee olla ”Henkeä ja viisautta täynnä”. Uskottomia ei tule hyväksyä diakoniatyöhön!

2. SIRKUSHUVIT

Lähtökohtaisesti hengellisellä saralla on siirrytty ”viihteen” puolelle. Tämä on tapahtunut raamattuopetuksen kustannuksella. Tokihan Raamattu voidaan valjastaa viihteenkin palvelukseen. Tällöin ”luetaan kuin piru raamattua”! Lain saarna on tänään jäänyt syrjään. Tosin paikoitellen sen tilalle on työntynyt hedelmätön ”moralisointi”. Samalla on muutettu pelastava usko ”jokamiehen uskoksi”.

TUNNELMA on tullut hallitsevaksi. Nuorten tilaisuuksissa tämä on erittäin luonteenomaista. Aikamme nuori on lyhytjänteinen, hektinen ja impulsiivinen. Se ei jaksa saarnoja kuunnella. Tarjotaan siis nuorisolle toiveiden mukaan!

MUSIIKKI on entistä tärkeämpi. Musikantteja syntyy kuin "sieniä sateella". Musisointi ja tunnelmointi ruokkivat toisiaan; ei toista ilman toista.

TANSSI on entistä useammassa hengellisen firman "työkalupakissa". Se on ovelasti siirtynyt maalliselta sektorilta hengellisen tilaisuuden vakio-ohjelmaksi. Järjestetään jopa "tanssirippikouluja" (Kansanlähetys).

ELÄMYSMATKAT ovat suosittuja. Niitä tehdään Lappiin ja aina Israeliin asti. Kaikki tietysti kristillisen lipun alla. Mutta jos kristillinen oppi hylätään, on petollista puhua lainkaan kristillisestä uskosta! Nimikkeellä petetään sekä itseä ja toisia!

LAHKOLAISUUS kukoistaa. Kukin kailottaa omaa oppiaan ja teologiaansa. Isien perinnäissäännöt vangitsevat uskovat ja vievät ekyksiin. Raamatun oppi YHDESTÄ SEURAKUNNASTA hylätään yksimielisesti. **Vallitsevalla käytännöllä jyrätään Raamatun selkeä ohje.** Sirkusmiljöössä yhteys on tuntematon käsite.

SIRKUSTIREHTÖÖRI – RADIO DEI

Radio Dei heiluttaa hengellisen sirkuksen tahtipuikkoa mahtipontisesti. Radio Dein taholta (Kirsi Rostamo) on julistettu: ***"Itse emme ota kantaa oppikysymyksiin juuri sen takia, että evankeliumi pysyy pääasiana"*** (21.8.15).

Sirkus ja opetus soveltuvat huonosti yhteen; kun ollaan sirkuksessa, rentoudutaan ja ollaan viihteen parissa!

Kristillinen usko on nimenomaan **opillinen usko**. Hengelliselle sirkukselle on välttämätöntä, ettei oppia julisteta, vaikka lähetyskäsky velvoittaa nimenomaan määrätyn opin esiin tuomiseen:

"Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja **opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.** Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:18-20).

SUMMA SUMMARUM

Sirkus laittaa päät pyörälle. Terve ajattelukyky katoaa. Kuka on vastuussa? Sirkustirehtööri omalta osaltaan, mutta myös jokainen, joka lähtee karuselliin mukaan. Sirkususkova on sekopäinen, ontuva, tuuliviiriuskova:

"Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä" (1. Kun.18:21).

"etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja ekytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaimme häneen, joka on pää, Kristus" (Ef.4:14,15).